

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9Csp/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203453
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623203453.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Stanislava Semanová, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692, zastúpenom KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX, právne zastúpenej Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou so sídlom Royova 806, Púchov, o zaplatenie 6 328,63 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.06.2023 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžnej istiny 6328,63 Eur, dlžných zmluvných úrokov vo výške 3744,90 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6328,63 Eur od 02.12.2016 do zaplatenia, a k náhrade trov konania.

2. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 25.10.2018 s účinnosťou 20.12.2018 uzavrela Poštová banka, a.s., Bratislava ako postupca a žalobca ako postupník, Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s jej príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 09.04.2015 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 6500,- Eur žalovanej. Žalovaná sa zaviazala vrátiť peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Právny predchodca žalobcu žalovanej dňa 09.04.2015 poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 6500,- Eur. Žalovaná svoje zmluvné povinnosti riadne a včas nespĺnila, preto právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 06.07.2016. Výzva na úhradu dlžnej sumy je aj písomnou výzvou banky. Medzi žalobcom a žalovanou bolo dňa 22.07.2016 dojednané Uznanie dlhu, súčasťou ktorého je vyhlásenie žalovanej, ktorá svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznala čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

3. Žaloba spolu s predloženými listinnými dôkazmi bola žalovanej doručená dňa 14.08.2023. Žalovaná v súdom stanovenej lehote 10 dní sa k žalobe nevyjadrila, hoci bola k tomu súdom vyzvaná uznesením sp zn. 9Csp/99/2023-77 zo dňa 24.07.2023, ktoré bolo žalovanej doručené spolu so žalobou.

4. Na základe výzvy súdu uznesením sp zn. 9Csp/99/2023-76 zo dňa 24.07.2023 žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.08.2023 uviedol, že predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. Bratislava si splnila povinnosť vymedzenú v ustanovení § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z.. Deklarovaný pomer a príjem žiadateľa banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 400,- Eur. Banka mala k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch žiadateľa (výdavky) zo Spoločného registra bankových informácií. Žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a 0 vyživovaných detí. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 6500,- Eur na 7 rokov s mesačnou splátkou 138,- Eur. Poštová banka, a.s. Bratislava si splnila povinnosť vymedzenú v ustanoveniach § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 10.06.2016 a k zosplatneniu úveru došlo listom zo dňa 06.07.2016. Poštová banka, a.s. Bratislava si splnila povinnosť vymedzenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vyššie uvedeným listom zo dňa 06.07.2016, keď vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky.

5. Vyjadrenie žalovanej k podanej žalobe bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 05.09.2023. Vo vyjadrení žalovaná uviedla, že žalobca sa voči nej domáha plnenia zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe rovnakých resp. obdobných skutkových tvrdení ako v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici, sp. zn. 9Csp/84/2019, v ktorom prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 06.12.2019 žalobu zamietol. Po doručení rozhodnutia žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť, ktorému späťvzatiu žaloby Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 18.03.2020 vyhovel, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zrušil a konanie vo veci samej zastavil. Takéto konanie žalobcu považuje žalovaná za nekalé a v rozpore s dobrými mravmi, keďže v pôvodnom konaní tvrdil a svoj nárok preukazoval Dohodou o zmieri uzatvorenou medzi žalobcom a žalovanou, v zmysle ktorej žalovaná súhlasila, aby súd schválil zmier podľa tejto dohody a to aj v prípade, ak nárok žalobcu uplatnený v súdnom konaní alebo jeho časť je premlčaný a zároveň nárok žalobcu v celom rozsahu uznala, čo do právneho dôvodu, aj čo do výšky. V tomto konaní žalobca svoj nárok preukazuje, Uznáním dlhu zo dňa 22.07.2016, ktorý dôkaz mohol uplatniť už v pôvodnom konaní. Uvedené uznanie považuje za neplatný právny úkon. Pôvodný veriteľ ju kontaktoval telefonicky, že jej zasiela listinu, ktorú má podpísať a poslať naspäť a tým predíde okamžitému vymáhaniu dlhu. Neuskutočnilo sa žiadne stretnutie, kde by jej obsah listiny vysvetlili. Takýto postup sa javí ako nekalá obchodná praktika, ktorou si veriteľ zabezpečil podpísanie uznania dlhu, pričom nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože jej ako priemernému spotrebiteľovi neboli vysvetlené následky podpísania uznania dlhu. Jedná sa o formulárový dokument vypracovaný pôvodným veriteľom o podpísanie ktorého bola požiadaná bez toho, aby bola informovaná o tom, že podpísaním dokumentu sa predlžuje premlčacia lehota. K podpísaniu Uznania dlhu nedošlo slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a teda neobsahoval skutočný prejav vôle žalovanej. Ďalej uviedla, že úver, považuje za bezúročný a bezpoplatkový. V zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť a údaj o výške RPMN, čo znamená aj absenciu správneho uvedenia týchto údajov. Absencia uvedených náležitostí má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca preto má nárok na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia po odpočítaní plnenia žalovanej. Žalobca si uplatňuje úrok v dohodnutej výške 17,90 % ročne, a to až do úplného zaplatenia, pričom takýto úrok mu nepatrí, pretože právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru listom zo dňa 06.07.2016. Dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Keďže uznanie dlhu je neplatné, súčasne vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Ďalej poukázala na to, že výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.07.2016 pôvodného veriteľa, ktorú zaslal v súvislosti s predčasnou splatnosťou úveru, nemožno považovať za výzvu predpokladanú podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2021 Z.z. o bankách. Ide o dve obsahovo odlišné písomnosti. Predmetom postúpenia z banky na nebankový subjekt môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Žalobca nepreukázal splnenie týchto podmienok, preto pôvodný veriteľ nemohol svoju pohľadávku voči žalovanému postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Záverom uplatnila námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu.

6. V replike doručenej súdu dňa 22.09.2023 žalobca odmietol, aby v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.: 9Csp/84/2019, v ktorom po vyhlásení rozhodnutia vzal žalobu v celom rozsahu späť, šlo o nekalé konanie a konanie v rozpore s dobrými mravmi. Využil len možnosti, ktoré mu dovoľuje zákon. Skutočnosť, že v uvedenom konaní nepredložil nejaký listinný dôkaz, ktorý

predkladá v rámci tohto konania je bez akéhokoľvek právneho významu. K neplatnosti uznania dlhu uviedol, že žiadny právny predpis neukladá povinnosť oboznamovať, resp. vysvetľovať, čo ktorý právny úkon, pre ktorý sa žalovaný rozhodne znamená, resp. aké má právne dôsledky. Pokiaľ žalovaná nemala v úmysle uznať dlh, listinu podpísať nemusela. Žalovaný nikto a žiadnymi prostriedkami nenútil, aby dlh vyplývajúci z úverovej zmluvy uznala. Právny predchodca poskytol žalovanej úver vo výške 6.500 Eur za vopred dohodnutých podmienok, vrátane následkov porušenia týchto podmienok zo strany žalovanej. Žalovaná svoje povinnosti porušila, preto jeho právny predchodca postupoval v súlade so zákonom a dohodnutými podmienkami. Uznanie dlhu spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, bolo podpísané zo strany žalovanej dobrovoľne a bez nátlaku, a preto ide o platný právny úkon. Pokiaľ ide o výšku celkovej čiastky úveru, posledná splátka je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Banka pred poslednou celou splátkou zaslala dlžníkovi informáciu o výške poslednej splátky. Uvedené je z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch. Výška celkových nákladov úveru, a teda aj RPMN uvedená v zmluve o úvere je správna. K zmluvnému úroku poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa. Veriteľ peňažné prostriedky nemá ale patrí mu za ne dohodnutá odmena. Záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, pretože dohodnuté úroky majú zmluvný základ. K výzve v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách uviedol, že predložil so žalobou „Výzvu na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 06.07.2016, ktorou banka žalovanej oznámila, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere sa stáva poskytnutý úver predčasne splatný ku dňu 06.07.2016. Zároveň banka ju vyzvala aj na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní. Vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru spolu s výzvou na zaplatenie zo dňa 06.07.2016 je potrebné považovať za výzvu podľa Zákona o bankách, keďže v nej bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy a uplynula lehota 90 dní. Zákon banke neukladá povinnosť, aby výzvy adresovala dlžníkovi ako osobitný listinný dokument. Podmienkou na platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt je, aby bol dlžník po výzve banky nepretržite viac ako 90 dní v omeškaní so splatením svojho záväzku. Keďže žalovaný po zosplatnení úveru a na základe výzvy banky na úhradu dlžnej sumy zosplatnenú časť úveru neuhradil, banka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Tým boli preukázateľne splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na uvedené žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu, nárok žalobcu nie je premlčaný a úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý nie je bezúročný a bezpoplatkový.

7. V duplike doručenej súdu dňa 09.10.2023 žalovaná zotrvala na tom, že postup žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 9Csp/84/2019 hoc v súlade so zákonom, možno prinajmenšom vyhodnotiť ako špekulatívne. Zotrvala na tvrdení, že Uznanie dlhu je neplatný právny úkon, pretože neobsahoval jej skutočný prejav vôle. Uznanie dlhu jej bolo doručené bezprostredne po doručení výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.07.2016, ktorou pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu dlhu. V tom čase bola pod nátlakom, keďže jej bola doručená výzva na zaplatenie sumy 6.849,57 Eur, s takouto sumou nedisponovala, a preto sa domnievala, že podpísaním Uznania dlhu, označeného ako Návratka s poučením, že si môže dohodnúť splátky dlhu, si zabezpečí možnosť dlh splácať a nebude nútená dlh zaplatiť v celosti už v tom okamihu. Uznanie dlhu žalovaná podpísala bez toho, aby mala vedomosť o tom, čo „uznanie dlhu“ vôbec znamená, a že podpísaním uznania dlhu dôjde k predĺženiu premlčacej doby, čo bolo jednoznačne jediným cieľom pôvodného veriteľa. Uviedla, že v žiadnom zmluvnom dokumente sa neuvádza, že výška poslednej splátky bude v inej sume, ako sú ostatné splátky. Naďalej zotrvala na tom, že neboli splnené podmienky v zmysle Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa na žalobcu, a teda, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Účelom Zákona o bankách bolo po výzve banky poskytnúť klientovi 90 dňovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvrátiť cesiu pohľadávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Preto výzvou v zmysle tohto ustanovenia nemôže byť akákoľvek výzva-upomienka uskutočnená kedykoľvek v priebehu trvania úverového vzťahu, ale musí to byť výzva na úhradu už splatnej pohľadávky, ktorá sa následne má postúpiť. Napokon namietala postup podľa § 150 ods. 2 CSP a výzvu žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov s tým, že pokiaľ súd oznámil žalobcovi, ktoré tvrdenie musí ešte dokázať a akým konkrétnym dôkazom to má urobiť, porušil zásadu rovnosti strán a zásadu „rovnosti zbraní“, čím žalobcu neprimerane zvýhodnil na úkor žalovanej, ktorá v čase výzvy súdu vystupovala ako spotrebiteľ s postavením slabšej strany v konaní t. j. bez právneho zastúpenia advokátom.

8. Zástupcovia strán sporu a žalovaná sa na pojednávanie vo veci nedostavili. Doručenie predvolania mal súd u nich riadne preukázané, lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná. Preto súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o postúpení pohľadávky, Oznamením postupcu o postúpení pohľadávky, výpisom z úverového účtu, Obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, Všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, výzvou na úhradu dlžnej sumy, výzvou na zaplatenie, predžalobnou výzvou, Zmluvou o úvere, podacími hárkami, doručenkami, Uznaním dlhu, Dohodou o splátkovom kalendári a uznaním dlhu, report zo Sociálnej poisťovne, lustráciou zo Spoločného registra bankových informácií, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Csp/84/2019, a zistil nasledovne:

10. Predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava ako veriteľ uzatvorila so žalovanou ako dlžníkom dňa 09.04.2015 Zmluvou o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 6500,- Eur. V článku 1 zmluvy sú uvedené osobné údaje žalovanej ako dlžníka a tiež výška jej čistého mesačného príjmu 400,- Eur, rodinný stav slobodná, počet vyživovaných detí 0. Z článku 2 je zrejmé, že žalovaná požiadala banku o úver 6500,- Eur a označila žiadosť o základný druh poistenia. V článku 3 Zmluvy sú uvedené základné podmienky týkajúce sa tohto úveru a to

- počet mesačných splátok 84
- výška mesačnej splátky 148,10 Eur,
- úroková sadzba 17,80 % ročne,
- dátum prvej mesačnej úhrady do 20.05.2015
- RPMN banky 19,50 %
- priemerná RPMN 11,58 %
- celková výška úveru 11435,77 Eur
- dátum každej ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci
- dátum konečnej splatnosti úveru 20.04.2022.

Podľa bodu 3.8 Zmluvy, právne vzťahy neupravené Zmluvou o úvere sa riadia Obchodnými podmienkami, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere a právnym poriadkom Slovenskej republiky.

11. V zmysle článku VI bod 6.8 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery Poštovej banky, a.s., účinných od 28.06.2014, ak dlžník je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej alebo jej časti, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

12. Podľa predloženej listiny Aktuálny stav úveru ku dňu 18.12.2018, predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 6500,- Eur. Do zosplatenia úveru žalovaná uhradila splátky v celkovej sume 1 256,69 Eur. Po zosplatení úveru zo strany žalovanej neboli uhrádzané žiadne splátky.

13. Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.06.2016 adresovanou žalovanej, bola žalovaná predchodcom žalobcu upozornená, že ku dňu 09.06.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2015, viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 706,98 Eur a bola vyzvaná na úhradu tejto sumy do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Zároveň bola žalovaná upozornená na to, že ak nedôjde k úhrade uvedenej sumy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Uvedená výzva bola žalovanej adresovaná na adresu Papradno 1149 t.j. adresu, ktorú uviedla v zmluve ako adresu trvalého bydliska, aj ako korešpondenčnú adresu, o čom svedčí podací hárok č. D..

14. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.07.2016, predchodca žalobcu z dôvodu podstatného porušenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2015 žalovanou, vyhlásil svoju pohľadávku predčasne splatnou v celom rozsahu ku dňu 06.07.2016. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 6849,57 Eur pozostávajúcej z dlžnej istiny 6328,63 Eur, úroku 516,29 Eur, poplatku za upomienky 4,65 Eur, v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručovaná na adresu C. XXXX doporučenou zásielkou určenou do vlastných rúk a bola jej doručená dňa 12.07.2016.

15. Dňa 22.07.2016 bola žalovanou ako dlžníkom podpísaná listina Uznanie dlhu, podľa ktorej žalovaná uznala svoj dlh voči Poštovej banke, a.s., vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 6849,57 Eur, ktorý sa stal splatným dňa 06.07.2016 Zároveň uznanie dlhu obsahuje prehlásenie žalovanej, že si je vedomá, že okrem uznaného dlhu je povinná banke uhradiť aj zmluvné úroky z istiny vo výške 17,90 % ročne a úroky z omeškania z istiny vo výške 5,25 % ročne odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia.

16. Dňa 25.10.2018 bola medzi postupcom Poštovou bankou, a.s., Bratislava a postupníkom žalobcom v tomto konaní uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok č. II/2018, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok špecifikovaných v Prílohe č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2018, ktorý bol žalovanej odoslaný na adresu C. XXXX dňa 27.12.2018.

17. Výzvou na zaplatenie – predžalobná výzva zo dňa 24.06.2019 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 10985,83 Eur, v lehote do 5 dní odo dňa doručenia výzvy.

18. Okresným súdom Banská Bystrica bolo pod sp. zn. 9Csp/84/2019 vedené konanie na základe žaloby zo dňa 03.07.2019 podanej žalobcom BENCONT COLLECTION, a.s., proti žalovanej A. B. o zaplatenie 10043,88 Eur s príslušenstvom. Žalovanej istiny sa žalobca domáhal ako plnenia z uzatvorenej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2015. Rozsudkom zo dňa 06.12.2019 súd žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že v danom prípade mohlo dôjsť k predčasnej splatnosti najneskôr pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.04.2016 a teda žaloba bola podaná po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. K uznaniu dlhu obsiahnutého v Dohode o zmieri súd uviedol, že sa nejednalo o prejav vôle žalovanej, keďže text dohody bol sformulovaný žalobcom takým spôsobom, ktorý u práva neznaalej osoby nemôže byť z hľadiska obsahu a najmä dôsledku tohto úkonu dostatočne pochopené. Žalobca tiež nepreukázal splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

19. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/15/2020-143 zo dňa 19.03.2020 bolo pripustené späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Csp/84/2019-117 zo dňa 06.12.2019 zrušený a konanie vo veci samej zastavené.

20. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 Eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 4. štvrtrok roku 2014 bola 16,16 % ročne.

21. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bank zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 4. štvrtrok roku 2014 bola 11,58 % ročne.

22. Podľa kalkulačky na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov umiestnenej v súdnom registri hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pri zadaní parametrov uvedenej zmluvy, a to dátum pôžičky: 09.04.2015, výška pôžičky: 6500,- Eur, periodicita splátok: mesačne, počet splátok: 84, výška splátky: 148,10 Eur deň splátky: 20, dátum prvej splátky: 20.05.2015 a dodatočnom náklade: 0,- Eur, predstavuje hodnotu 22,77 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 12440,40 Eur. Pri uvedení výšky splátky 138,10 Eur hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavuje 19,76 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 11600,40 Eur.

23. Podľa § 13 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len Civilného sporového poriadku), Na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

24. Podľa § 14 Civilného sporového poriadku, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

25. Podľa § 41 Civilného sporového poriadku, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

26. Podľa § 42 Civilného sporového poriadku, ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Miestnu príslušnosť, okrem výlučnej miestnej príslušnosti, súd neskúma sám z úradnej povinnosti. Miestnu príslušnosť môže skúmať súd až po tom, ako žalovaný vznesie pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, námietku miestnej nepríslušnosti. Ak námietka miestnej nepríslušnosti je nedôvodná alebo nebola uplatnená včas, teda pri prvom procesnom úkone, ktorý žalovanému patril, na námietku sa neprihliadne a spor súd prejedná a rozhodne.

28. Žalovaná má trvalý pobyt na adrese C., E. C. F.. Žalobca podal žalobu proti žalovanej na Okresnom súde Spišská Nová Ves. V danej veci nie sú dané podmienky pre výlučnú miestnu nepríslušnosť, preto tunajší súd svoju miestnu nepríslušnosť po podaní žaloby neskúmal.

29. Podľa § 160 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Poukazujúc na uvedené a vzhľadom na adresu trvalého pobytu žalovanej bola žalovaná súdom poučená o jej práve namietať miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Spišská Nová Ves pre toto konanie a to najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý jej patrí, a to uznesením sp. zn. 9Csp/99/2023-75 zo dňa 24.07.2023.

30. Prvým procesným úkonom, ktorý žalovanej v tomto konaní patril bolo vyjadrenie k žalobe, ku ktorému bola žalovaná vyzvaná uznesením sp. zn. 9Csp/99/2023-77 zo dňa 24.07.2023. Uvedené uznesenie a uznesenie o poučení o práve namietať miestnu nepríslušnosť tunajšieho súdu boli doručené žalovanej dňa 14.08.2023. V lehote určenej súdom na vyjadrenie sa k podanej žalobe a to lehote 10 dní od doručenia uznesenia t.j. do 25.08.2023 súdu vyjadrenie žalovanej k podanej žalobe doručené nebolo a v tejto lehote nebola doručená súdu ani jej námietka miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu na konanie.

31. Ak prvý procesný úkon žalovaný nevyužije, či už úmyselne, alebo z iného dôvodu, neposúva sa právo namietať miestnu nepríslušnosť na ďalší procesný úkon. Uplynutím lehoty na vyjadrenie k žalobe ako prvému procesnému úkonu, ktorý mu patril, je nedostatok miestnej príslušnosti zhojený a právo žalovaného namietať miestnu nepríslušnosť konajúceho súdu zaniká.

32. V zmysle uvedeného pokiaľ aj žalovaná uplatnila námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu vo svojom vyjadrení k podanej žalobe, uvedené vyjadrenie bolo súdu doručené až 05.09.2023 t.j. po uplynutí lehoty na podanie vyjadrenia a teda námietka nebola uplatnená včas. Súd preto na námietku žalovanej neprihliadal a pokračoval v konaní.

33. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

34. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

35. Podľa § 230 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

36. Na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať vo veci a rozhodnúť, prihliada súd kedykoľvek za konania. Jednou z procesných podmienok konania je aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) podľa § 230 Civilného sporového poriadku. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je daná, ak už bolo rozhodnuté vo veci týkajúcej sa tých istých strán sporu (totožnosť osôb) a o tom istom predmete konania (totožnosť predmetu konania).

37. Súd konštatuje, že v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 9Csp/84/2019 sa jednalo o totožný predmet konania s prejednávanou vecou v tomto konaní, a šlo o spor medzi tými istými stranami. Konanie v uvedenom spore sp. zn. 9Csp/84/2019 v dôsledku späťvzatia žaloby bolo právoplatne zastavené a preto toto konanie nepredstavuje existenciu prekážky res iudicata pre toto konanie.

38. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

42. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

44. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

45. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

46. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

XX. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského

úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

48. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 23.12.2015, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

50. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

51. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver. Úverová zmluva uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Z obsahu zmluvy je zrejme, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaná pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

52. Pôvodný veriteľ žalovanej Poštová banka, a.s., s účinnosťou k 20.12.2018 postúpila pohľadávku voči žalovanej žalobcovi. Vzhľadom k tomu sa súd v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovanej a žalobcom. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu

Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejmé, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitímovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

53. Otázkou vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je súd povinný skúmať „ex offa“. Ide o zákonnú povinnosť súdov v každom štádiu konania. Uvedené je zrejmé napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010, podľa ktorého „skúmanie otázky aktívnej vecnej legitímácie odvolacím súdom vyplynulo jednak z povahy sporového civilného súdneho konania, v ktorom súd skúma, či je žalobca nositeľom tvrdeného práva na určité plnenie voči označenému žalovanému“. Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach uvádza „Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby.“ (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014-27).

54. Najnovšie Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 2/2022) uvádza „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

55. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanej je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

56. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

57. Z dokazovania je zrejmé, že oprávnenie predchodcu žalobcu vyhlásiť okamžitú splatnosť poskytnutého úveru vyplývalo z článku 6. bod 6.8 Obchodných podmienok predchodcu žalobcu. V prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas bol veriteľ oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, po doručení písomnej výzvy dlžníkovi. Zo strany žalobcu bola predložená písomná Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.06.2016, ktorou bola žalovaná vyzvaná k úhrade dlžnej sumy 706,98 Eur s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v určenej lehote, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Žalobca predložil tiež Výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.07.2016, v ktorom bolo oznámené žalovanej, že dlh z predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a zároveň bola vyzvaná k úhrade celkového dlhu vo výške 6849,57 Eur.

58. Pokiaľ sa týka doručovania uvedených listín, žalobcom bol predložený len dôkaz o doručení Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.07.2016 žalovanej do vlastných rúk, o čom predložil žalobca doručenkou, na ktorej žalovaná podpisom potvrdila prevzatie zásielky dňa 12.07.2016. Ako dôkaz o doručení Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.06.2016 žalovanej žalobca predložil len podací hárok D..

59. V súvislosti s doručovaním uvedených listín súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020, podľa ktorého je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie.

60. V prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení zaťažuje odosielateľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020). Pokiaľ žalobca nepredložil dôkaz o tom, že žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s obsahom Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.06.2016, nemohli nastať účinky zosplatnenia úveru. Len vyhotovenie listiny, v ktorej veriteľ prejaví svoju vôľu na úhradu dlžnej časti úveru zo strany dlžníka, nepostačuje na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keďže uvedené nepreukazuje, že sa tento úkon dostal do dispozície dlžníka. Poukazujúc na uvedené má súd za to, že žalobca nepreukázal a teda neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovanej bola bankou doručená Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.06.2016 a ani nepreukázal, že táto výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej.

61. V súvislosti so záverom, že len predloženie podacieho hárku o odoslaní zásielky nepostačuje na preukázanie doručenia listiny adresátovi, súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach napr. sp. zn. 9CoCsp/79/2021 zo dňa 23.11.2022, sp. zn. 3CoCsp/90/2021 z 24.11.2022, sp. zn. 6CoCsp/97/2021 zo dňa 28.06.2022.

62. Pre platné zosplatnenie celého úveru sa vyžaduje doručenie oboch vyššie uvedených písomností t.j. výzvy na splatenie dlžnej časti úveru s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zo strany žalobcu nebolo v konaní preukázanie doručenie výzvy zo dňa 10.06.2016 žalovanej. Preto zosplatnenie celého dlhu žalovanej pre nedodržanie podmienok v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

63. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že zo strany banky nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia pôžička č. 7049769284 zo dňa 25.05.2015. Pokiaľ totiž banka postúpila dňa 20.12.2018 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nedošlo k účinnému zosplatneniu celého dlhu, a preto banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. K uvedenému je potrebné dodať, že konečná splatnosť úveru mala nastať až 20.04.2022.

64. Súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.

65. V prípade nesplnenia zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že predchodca žalobcu nemohol postúpiť, žalobcovi tzv. „živý úver“ (nesplatnú pohľadávku) zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

66. Podmienka, že postúpiť možno len splatnú pohľadávku vyplýva aj z ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa prechodných ustanovení § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom od 23.12.2015 sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Poukazujúc aj na uvedené ustanovenia bolo nevyhnutné v konaní preukázať splnenie podmienok zosplatnenia záväzku žalovanej v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

67. Žalobca v tomto konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, t.j. nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok a to titulom platného postúpenia mu pohľadávky. Súd preto žalobu pre nedostatok vecnej legitimácie žalobcu zamietol.

68. Žalovaná podpísala dňa 22.07.2016 uznanie dlhu, ktorým uznala svoj dlh voči veriteľovi Poštovej banke a.s., vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 6849,57 Eur. K uznaniu dlhu súd uvádza, že ide o jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. V prípade sporu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznáním dlhu však nevzniká nový záväzok.

69. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/109/2018 zo dňa 18.12.2018, žalobca ako veriteľ dosiahol uzavretie dohody o uznaní dlhu a dohody o uzavretí splátkového kalendára v dôsledku použitia nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že právny úkon, obsahom ktorého bolo uznanie dlhu, bol súčasťou predtlačenej formulára, do ktorého sa doplnili len údaje o žalovanom. Žalobca však počas konania nepreukázal (na ňom bolo dôkazné bremeno), že žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené, v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti, následky uznania dlhu najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžky premlčacej doby. Následne žalovaný bez toho, aby mu boli vysvetlené následky uznania záväzku, dohody podpísal (došlo k narušeniu ekonomického správania sa priemerného spotrebiteľa). Ak by bol žalobca žalovanému vysvetlil následky uznania záväzku (10- ročná premlčacia lehota), bolo by nelogické, že by žalovaný s takýmto poznatkom dohodu o uznaní záväzku podpísal. Takémuto konaniu nemožno priznať ochranu. (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/166/2021 zo dňa 24.05.2023).

70. V danom prípade žalovaná ako dlžník má postavenie spotrebiteľa, jedná sa o slabšiu stranu sporu. Text uznania dlhu bol vopred pripravený predchodcom žalobcu, žalovaná ho nemala možnosť ovplyvniť a uznanie dlhu len podpísala. Zo strany žalobcu nebolo preukázané, aby žalovaná bola poučená o následkoch podpísania uznania dlhu pokiaľ sa týka premlčania. Naopak je nepochybné, že text uznania dlhu jej bol doručený spolu s textom, podľa ktorého, ak nie je schopná uhradiť dlh naraz, je možné dohodnúť sa na postupnom splácaní dlhu, avšak za podmienky, že podpíše text už pripraveného uznania dlhu. Takýto postup veriteľa sa skutočne javí ako nekalá obchodná praktika (§ 7 ods.2 zákona č. 250/2007 Z.z.), ktorou si veriteľ zabezpečil podpísanie uznania dlhu, pričom nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi neboli vysvetlené následky podpísania uznania dlhu. Okrem uvedeného poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti a to neplatnosť predčasného zosplatnenia pohľadávky voči žalovanej je nepochybné, že dlh žalovanej v čase podpísania uznania dlhu, v ňom uvedenej výške neexistoval.

71. Poukazujúc na skutočnosti uvedené žalovanou v jej vyjadrení k žalobe súd preskúmal predmetnú úverovú zmluvu, či táto vyhovuje náležitostiam tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa v úverovej zmluve je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru.

72. V predmetnej zmluve o úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 19,50 %. Podľa zmluvy celková čiastka úveru predstavuje podľa zmluvy sumu 11435,77 Eur. Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve vo výške 148,10 Eur (splátka vrátane poplatku poistenia) počtom splátok 84 je zrejme, že žalovaná by za úver uhradila sumu 12440,40 Eur. Z uvedeného je nepochybné, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v správnej výške.

73. Podľa výpočtu na kalkulačke na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov umiestnenej v súdnom registri hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pri zadaní parametrov uvedenej zmluvy s počtom splátok 84 a výškou splátky 148,10 Eur predstavuje hodnotu 22,77 % s celkovou čiastkou na splatenie tohto úveru v sume 12440,40 Eur. Pri výške splátky 138,10 Eur je ročná percentuálna miera nákladov 19,76 % a celková suma úveru 11600,40 Eur.

74. Je zrejme, že rozdiel medzi celkovými nákladmi uvedenými v zmluve a nákladmi vypočítanými podľa výšky splátok a počtu splátok predstavujú splátky poistného. Výška splátok poistného do výpočtu celkových nákladov a výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov zahrnutá nebola. Poplatok za poistenie úveru bola pritom žalovaná podľa zmluvy povinná uhrádzať počas celého trvania úverového vzťahu a súd z dokazovania má za to, že v danom prípade platenie poistného sa stalo nevyhnutnou súčasťou úveru potom, čo došlo medzi predchodcom žalobcu a žalovanou k dohode o poistení úveru. Vzhľadom k tomu poistné malo byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná v zmluve, ktorá bola formulovaná a vopred pripravená predchodcom žalobcu, nemala možnosť vyznačenia skutočnosti, že nežiada poistenie schopnosti úver splácať. Mohla vyznačiť len to, či žiada základný súbor poistenia alebo komplexný súbor poistenia.

75. Z uvedených dôvodov má súd za to, že ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka úveru, uvedené v zmluve o úvere, sú uvedené nesprávne, v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Keďže tieto údaje nie sú v zmluve uvedené správne súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Preto podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona platí, že žalovanej poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

76. Aj vzhľadom na uvedené uznanie dlhu podpísané žalovanou je potrebné považovať za neplatný právny úkon poukazujúci na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka. V čase uznania dlhu, dlh žalovanej vo výške v ňom uvedený neexistoval vzhľadom na to, že žalovanej poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

77. Žalovaná uplatnila aj námietku premlčania nároku žalobcu. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Keďže nedošlo k platnému zosplateniu úveru, každá zo splátok úveru predstavuje samostatné plnenie, čo je dôvod, pre ktorý pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba samostatne, od doby zročnosti jednotlivých splátok. Žaloba bola súdu doručená dňa 26.06.2023, takže premlčané v tom čase boli len splátky splatné pred dátumom 26.06.2020 a teda námietka premlčacia by bola len čiastočne dôvodná. V prípade, ak by zosplatenie úveru bolo platné, premlčacia doba by začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2020 z 29.11.2022). Žalovaná mala byť vyzvaná na úhradu dlžných splátok predchodcom žalobcu výzvou zo dňa 10.06.2016, ktorou mala byť upozornená na to, že pokiaľ dlžná suma nebude v uvedenej lehote uhradená, banka je oprávnená úver zosplatiť. Hoci v samotnej výzve sa neuvádza pre omeškanie ktorej splátky veriteľ využil možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, je zrejme, že pred výzvou musela byť žalovaná v omeškaní so splátkou viac ako tri mesiace a preto je možné konštatovať, že k zosplateniu úveru pristúpil predchodca žalobcu pre omeškanie žalovanej s úhradou splátky splatnej dňa 20.03.2016. Premlčacia trojročná doba tak začala plynúť dňom 21.06.2016 t.j. uplynutím trojmesačnej lehoty odo dňa 20.03.2016 (kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatenie). Žaloba bola podaná žalobcom na dňa 26.06.2023 t.j. v prípade platného predčasného zosplatenia úveru by nárok žalobcu bol premlčaný.

78. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol.

79. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

80. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

81. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

82. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobu súd zamietol, teda žalovaná bola v konaní úspešná a preto jej bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.